

Spremno besedilo k temi kulturna krajina.

Slikovitost kulturne krajine ponuja brezmejni razpon fotografskih motivov, ki se v naravni svetlobi porajajo iz vselej edinstvenih vremenskih razmer in menjajočih se letnih časov.

Zanimive podobe kulturnih krajin so nastajale skozi obdobja tesnega prepleta naravnih danosti in spoštljivega dela ljudi. V sodobnem času naglih odločitev in dinamičnih sprememb pa spoznavamo, kako hitro se lahko določeni prostori spremenijo v degradirana območja. Ob tem se vedno znova zavemo, da kulturna – z občutkom negovana krajina, ni samoumevna in trajna. Zavemo se, da je podoba krajine, ki so jo soustvarili naši predniki in ki jo bomo predali našim zanamcem, tudi velika odgovornost.

Na tem mestu ima fotografija prav poseben pomen, saj je medij, ki s svojo sporočilnostjo lahko predrami opazovalca. Omogoči pogled na tiste skrite kotičke, ki jih zaradi njihove odročnosti nikoli ne bi videli, ali pa opozori na to, kako je v določeni svetlobi zanimiva tudi domača dolina. Nenazadnje lahko fotografija opozarja na pereča stanja, od katerih odvrčamo pogled in pozornost.

Dela, prispela na natečaj društva krajinskih arhitektov Slovenije, so ponazorila široko pestrost kulturnih krajin, obenem pa potrdila tudi, da krajino v vseh razsežnostih raziskujejo številni pozorni opazovalci in ustvarjajo edinstvene fotografske zapise.

Luka Vidic